

Dosarul nr. 3r-284/20

Instanța de fond: Curtea de Apel Chișinău (jud: Gr.Dașchevici, A.Bostan, M.Guzun)

DECIZIE

11 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând recursul depus de Partidul Liberal Democrat din Moldova,
reprezentat de avocatul Sergiu Arhiliuc,

în cauza de contencios administrativ, la contestația depusă de Partidul Liberal
Democrat din Moldova împotriva Comisiei Electorale Centrale cu privire la
constatarea faptului și obligarea emiterii actului administrativ,

împotriva încheierii din 8 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin
care acțiunea înaintată de Partidul Liberal Democrat din Moldova a fost declarată
inadmisibilă,

c o n s t a t ă:

La data de 5 octombrie 2020, Partidul Liberal Democrat din Moldova a depus
în temeiul art. 71 și 72 Cod electoral în Curtea de Apel Chișinău acțiune
(contestație) în ordinea contenciosului administrativ împotriva Comisiei Electorale
Centrale, solicitând constatarea faptului că Comisia Electorală Centrală nu a
examinat în termenul prevăzut de lege demersul Partidului Liberal Democrat din
Moldova privind înregistrarea persoanelor de încredere ale concurentului electoral
la alegerile prezidențiale din 1 noiembrie 2020 și obligarea Comisiei Electorale
Centrale de a examina demersul Partidului Liberal Democrat din Moldova privind
înregistrarea persoanelor de încredere ale concurentului electoral la alegerile
prezidențiale din 1 noiembrie 2020.

Prin încheierea din 8 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, acțiunea
înaintată de Partidul Liberal Democrat din Moldova a fost declarată inadmisibilă,
în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, pe motiv că reclamantul nu
poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul
art.17.

Invocând ilegalitatea acestei încheieri, la data de 9 octombrie 2020, Partidul
Liberal Democrat din Moldova, reprezentat de avocatul Sergiu Arhiliuc a
contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a încheierii

recurate cu adoptarea unei noi încheieri, prin care cererea de chemare în judecată să fie declarată admisibilă și admisă în sensul formulat.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu încheierea contestată, considerând-o ilegală și neîntemeiată pe motiv că a fost emisă cu încălcarea normelor de drept procedural, or, prima instanță urma să țină cont de normele de drept naționale, cât și de practica CEDO în vederea neîngrădirii dreptului privind accesul liber la justiție. La fel, a invocat că instanța de fond nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

În acest context a menționat că declararea acțiunii ca inadmisibilă pe motiv că lipsește încălcarea a unui drept prevăzut de art. 17 Cod administrativ, deoarece Partidul Liberal Democrat din Moldova nu este concurent electoral și respectiv nu are dreptul să înainteze persoane de încredere constituie în esență un refuz din partea Curții de Apel Chișinău de a examina în fond cauza, fapt ce constituie o violare a articolului 6 §1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în situația în care definiția „concurenți electorali” prevăzută de art. 1 Cod electoral este o noțiune dată de lege și nu reprezintă o prevedere imperativă. Or, această noțiune statuează doar faptul că candidații pentru funcția de Președinte al Republicii Moldova înregistrați de Comisia Electorală Centrală sunt concurenți electorali, însă nu și faptul că partidele politice le este interzis de a fi concurenți electorali.

În continuare, recurentul a evidențiat că în aceeași noțiune de „concurrent electoral” la alegeri locale, dar și la parlamentare unde funcția de primar, consilier, dar și deputat este deținută tot de persoană fizică și nu de partidul politic, exact ca și la funcția de Președinte al Republicii Moldova, concurenți electorali pe lângă candidat mai sunt considerate și partidele politice, organizațiile social-politice și blocurile electorale, iar neincluderea partidelor ca concurenți electorali este o scăpare a legiuitorului decât o interdicție imperativă după cum greșit a interpretat Comisia Electorală Centrală.

A mai subliniat că Partidul Liberal Democrat din Moldova nu a primit o hotărâre întemeiată a Comisiei Electorale Centrale, fapt ce-i permite să înainteze o acțiune în contencios administrativ în conformitate cu art. 189 alin. (2) Cod administrativ, însă instanța de fond aplicând eronat normele juridice a constatat că Comisia Electorală Centrală prin scrisoarea nr. CEC-8/2986 din 3 octombrie 2020 a soluționat demersul Partidului Liberal Democrat din Moldova.

Sub un alt aspect, recurentul a relatat opinia Curții Supreme de Justiție expusă într-o decizie irevocabilă pronunțată într-un litigiu analogic în această perioadă electorală, prin care a recunoscut dreptul încălcat partidelor politice din perspectiva participării în alegeri ca concurent electoral în susținerea candidatului său.

Prin urmare, restricția impusă accesului la o instanță de judecată de către Curtea de Apel Chișinău, în speță nu va fi compatibilă cu articolul 6 § 1, or, recurentul a respectat condițiile de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ, demonstrând inclusiv și pretinsul drept vătămat, pe când motivarea Curții de Apel Chișinău nu reprezintă altceva decât invocarea formală a unui temei de inadmisibilitate a acțiunii, care nu este urmată de o motivare corespunzătoare.

La data de 9 octombrie 2020, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi a participanților la proces, în adresa intimă Comisia Electorală Centrală a fost expediat pentru informație și cunoștință copia cererii de recurs depusă de Partidul Liberal Democrat din Moldova, reprezentat de avocatul Sergiu Arhiliuc împotriva încheierii din 8 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, oferindu-i-se posibilitatea depunerii referinței, însă în apărarea sa, până la data examinării recursului, intimata Comisia Electorală Centrală nu și-a valorificat acest drept procedural și nu a formulat referință.

În conformitate cu art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, la caz, se contestă inacțiunile Comisiei Electorale Centrale în perioada electorală în cazul alegerilor prezidențiale.

Respectiv, speței în conformitate cu art. 5 alin. (3) din Legea cu privire la actele normative nr. 100 din 22 decembrie 2017 coroborat cu art. 2 alin. (2) Cod administrativ, la termenul de depunere a recursului împotriva încheierii judecătorești sunt aplicabile normele Codului electoral, care față de Codul administrativ sunt norme juridice speciale, aplicabile anumitor categorii de raporturi sociale și/sau subiecți strict determinați.

În conformitate cu art. 74 alin. (6) Cod electoral, împotriva hotărârii instanței de judecată poate fi depus un apel în termen de o zi de la pronunțare, iar împotriva deciziei instanței de apel - un recurs în termen de o zi de la pronunțare.

Colegiul reține că, ținând cont de domeniul specific de activitate a legislației electorale, actul judecătoresc împotriva căruia poate fi depus apel sau recurs în temeiul art. 74 alin. (6) Cod electoral, urmează a fi privit *lato sensu*. Aceasta deoarece legislația electorală stabilește termene restrânse de examinare și soluționare a litigiilor electorale, de aceea atât recursul împotriva încheierii judecătorești, cât și cel depus împotriva hotărârii instanței de fond sau a deciziei instanței de apel se vor depune în termen de o zi de la pronunțare.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat încheierea contestată în data de 8 octombrie 2020 (f.d.32). Astfel, recursul depus la data de 9 octombrie 2020 (f.d.39) de către Partidul Liberal Democrat din Moldova, reprezentat de avocatul Sergiu Arhiliuc, este în termen.

În conformitate cu art. 243 alin. (2) Cod administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

În speță, Colegiul nu consideră oportun de a cita participanții la proces pentru a se pronunța cu privire la argumentele invocate în recurs, deoarece criticele recurentului Partidul Liberal Democrat din Moldova, reprezentat de avocatul Sergiu Arhiliuc au fost expuse cu suficientă claritate.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de

contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii din 8 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

Din conținutul recursului depus de Partidul Liberal Democrat din Moldova, reprezentat de avocatul Sergiu Arhiliuc, rezultă că recurentul nu este de acord cu încheierea din 8 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care acțiunea înaintată de ultimul a fost declarată inadmisibilă, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ (f.d.39-41).

Totodată, din motivarea actului judecătoresc ce constituie obiectul prezentului recurs, se desprinde că reclamantul Partidul Liberal Democrat din Moldova nu a putut revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17, motiv pentru care acțiunea depusă împotriva Comisiei Electorale Centrale a fost declarată inadmisibilă (f.d.32-37).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că încheierea recurată este adoptată în conformitate cu normele de drept procedural care reglementează acțiunile instanței de fond la acea fază a procesului, pornind de la următoarele.

Colegiul reține că, potrivit art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

La rândul său, art. 189 alin. (1) și (2) din același cod, statuează expres că orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

La caz, reclamantul a înaintat o acțiune în obligare în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. b) Cod administrativ. Totodată, conform art. 5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea. Iar potrivit art. 39 alin. (2) Cod administrativ coroborat cu art. 17 Cod administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente. Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

La acest capitol, Colegiul reține la caz și art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, potrivit căruia acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17.

Dispozițiile legale enunțate *inter alia* reglementează condițiile testului de admisibilitate pe care trebuie să le parcurgă acțiunea în contencios administrativ, inclusiv pentru acțiunea în obligare.

În acest context, Colegiul reține că unul dintre elementele definatorii ale acțiunii în contencios administrativ este revendicarea unui drept propriu, vătămat prin una din formele activității administrative. Or, reclamantul care înaintează acțiune în contencios administrativ trebuie să urmărească și să justifice procesual pentru testul de admisibilitate revendicarea unui drept subiectiv propriu căruia îi se aduce atingere prin activitatea administrativă contestată sau prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal o cerere.

Raportând la caz cadrul legal enunțat și reieșind din constatările sus-menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia inadmisibilității acțiunii înaintate de recurenul-reclamant împotriva Comisiei Electorale Centrale cu privire la constatarea faptului și obligarea emiterii actului administrativ.

Aceasta deoarece reieșind din dispozițiile art. 207 alin. (2) lit. e) în coroborare cu art. 39 alin. (2), 17 și 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, sesizarea instanței de judecată de către orice persoană care în opinia sa revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice, fie prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal o cerere, implică existența obligatorie a două condiții, și anume: existența vătămării unui drept recunoscut de lege a reclamantului și vătămarea dreptului său să fie cauzat printr-un act administrativ, fie prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal o cerere.

Cu toate acestea, la caz, recurentul Partidul Liberal Democrat din Moldova atât în prima instanță, cât și în ordine de recurs nu a prezentat nici un argument fondat prin care să motiveze și să justifice explicit în plan procesual care sunt în concret drepturile acestuia atinse prin preținsele inacțiuni ale Comisiei Electorale Centrale.

În conformitate cu art. 50 alin. (1) și (2) Cod electoral, concurenții electorali pot avea persoane de încredere în fiecare circumscripție electorală. Persoanele de încredere îi ajută pe concurenții electorali la desfășurarea campaniilor electorale ale acestora, fac agitație electorală în favoarea lor și le reprezintă interesele în relațiile cu autoritățile publice, cu alegătorii, cu consiliile și birourile electorale. Numărul persoanelor de încredere se stabilește de către Comisia Electorală Centrală sau de consiliul electoral de circumscripție respectiv. Concurenții electorali își selectează în mod independent persoanele de încredere, îi prezintă organului electoral respectiv care îi înregistrează și le eliberează legitimații.

Totodată, conform art. 71 alin. (1) coroborat cu art. 72 alin. (3) Cod electoral, alegătorii și concurenții electorali pot contesta acțiunile/inacțiunile și hotărârile consiliilor și birourilor electorale și acțiunile/inacțiunile concurenților electorali. Contestațiile privind acțiunile și hotărârile Comisiei Electorale Centrale și ale Consiliului Coordonator al Audiovizualului se depun, fără respectarea procedurii prealabile, la Curtea de Apel Chișinău în termen de 3 zile calendaristice de la data săvârșirii acțiunii sau adoptării hotărârii.

În corespundere cu pct. 6 din Regulamentul cu privire la activitatea persoanelor de încredere ale concurenților electorali, aprobat prin Hotărârea Comisiei Electorale Centrale nr. 382 din 12 decembrie 2006 cu modificările ulterioare, pentru înregistrarea persoanelor de încredere, concurenții electorali depun la organul electoral respectiv un demers (conform modelului din Anexa nr.1 la prezentul regulament), însoțit de lista persoanelor desemnate. Lista va conține: numele și prenumele, data, luna, anul nașterii a candidaturilor pentru a fi înregistrate în calitate de persoane de încredere, precum și distribuția acestora per circumscripție. Lista persoanelor desemnate se prezintă organului electoral atât pe suport de hârtie, cât și în formă electronică.

Iar potrivit pct. 7 din același Regulament, demersul concurentului electoral se examinează de către organul electoral, în termen de 3 zile de la depunere, cu adoptarea unei hotărâri cu privire la înregistrarea sau refuzul de a înregistra persoanele de încredere.

În acest context, nu pot fi reținute și se resping argumentele recurentului Partidul Liberal Democrat din Moldova, precum că demersul privind înregistrarea persoanelor de încredere urmează poate fi depus inclusiv și de către Partidele politice care participă prin înaintarea și susținerea candidaților săi la alegeri.

Aceasta deoarece din conținutul dispozițiilor legale citate rezultă cert că persoanele de încredere sunt prezentate organului electoral de către concurentul electoral. Respectiv, demersul privind înregistrarea persoanelor de încredere se depune nemijlocit de către concurentul electoral. Acest fapt se confirmă suplimentar și prin modelul demersului de înregistrare a persoanelor de încredere (Anexa nr. 1 la Regulamentul cu privire la activitatea persoanelor de încredere ale concurenților electorali), din care rezultă că demersul se depune din numele concurentului electoral.

La caz, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că candidatul la funcția de Președinte al Republicii Moldova desemnat de Partidul Liberal Democrat din Moldova, este Tudor Deliu.

Cu toate acestea, contrar art. 50 alin. (2) Cod electoral coroborat cu pct. 6 din Regulamentul cu privire la activitatea persoanelor de încredere ale concurenților electorali, demersul privind înregistrarea persoanelor de încredere nu a fost depus de către candidatul Tudor Deliu, ci de către președintele Partidului Liberal Democrat din Moldova, dl Vladimir Filat, care nu deține însă calitatea de concurent electoral la alegerile prezidențiale.

La rândul său, ținând cont de faptul că o dispoziție legală nu poate fi ruptă din sistemul normativ din care face parte și nu poate opera în mod izolat, ci trebuie

citită în coroborare cu celelalte dispoziții legale incidente care se completează una pe alta ca făcând parte dintr-un sistem juridic coerent, instanța de recurs reține la caz și prevederile articolului 1 Cod electoral, conform căroră, în cazul alegerilor prezidențiale, concurenții electorali sunt candidații pentru funcția de Președinte al Republicii Moldova, înregistrați de Comisia Electorală Centrală.

În interpretarea corectă a normei enunțate, instanța de recurs relevă că în cazul alegerilor prezidențiale, calitatea de concurent electoral o are candidatul pentru funcția de Președinte al Republicii Moldova și nicidecum partidul politic care a desemnat candidatul.

Corespunzător, dreptul de a selecta și prezenta persoanele de încredere îl are doar candidatul la funcția de Președinte, ca persoană fizică, sau reprezentantul cu drept de vot consultativ la Comisia Electorală Centrală. Deci, doar candidatul poate revendica încălcarea unui drept de către organul electoral.

Din aceste raționamente, prin scrisoarea nr. CEC-8/2986 din 3 octombrie 2020, Comisia Electorală Centrală a restituit demersul Partidului Liberal Democrat din Moldova fără a fi examinat, deoarece nici Partidul Liberal Democrat din Moldova și nici președintele acestuia nu au calitatea de concurent electoral la alegerile prezidențiale din 1 noiembrie 2020, deci acestea nu pot solicita înregistrarea persoanelor de încredere.

Pe cale de consecință, partidul politic nu poate nici să conteste în instanță acțiunile sau inacțiunile organului electoral, deoarece nu poate face dovada revendicării unui drept al său, pentru a parcurge testul de admisibilitate.

Or, după cum s-a menționat, dreptul de înainta demers de înregistrare a persoanelor de încredere la alegerile prezidențiale, în condițiile art. 50 Cod electoral și ale Regulamentului cu privire la activitatea persoanelor de încredere ale concurenților electorali, îl are doar concurentul electoral înregistrat în modul stabilit de Comisia Electorală Centrală sau reprezentantul cu drept de vot consultativ la Comisia Electorală Centrală.

Sub acest aspect, Colegiul subliniază necesitatea de a respinge și argumentele recursului cu privire la faptul că definiția „concurenți electorali” prevăzută de art. 1 Cod electoral este o noțiune dată de lege și nu reprezintă o prevedere imperativă, respectiv, această noțiune statuează doar faptul că candidații pentru funcția de Președinte al Republicii Moldova înregistrați de Comisia Electorală Centrală sunt concurenți electorali, însă nu și faptul că partidele politice le este interzis de a fi concurenți electorali.

Or, argumentele enunțate denotă nihilism juridic în contextul în care art. 1 Cod electoral prevede expres, exhaustiv și fără loc de interpretare cine este concurentul electoral în cazul alegerilor prezidențiale. Respectiv, o altă abordare și interpretare este intolerabilă.

Cu referire la alegațiile recurentului în ceea ce privește faptul că în aceiași noțiune de „concurenți electorali” prevăzută de art. 1 Cod electoral, la alegeri locale, dar și la parlamentare unde funcția de primar, consilier, dar și deputat este deținută tot de persoană fizică și nu de partidul politic, exact ca și la funcția de Președinte al Republicii Moldova, concurenți electorali pe lângă candidat mai sunt și partidele politice, organizațiile social-politice și blocurile electorale, Colegiul

menționează că acestea nu sunt relevante speței, având în vedere că la caz se contestă inacțiunile Comisiei Electorale Centrale în perioada electorală în cazul alegerilor prezidențiale, pe când circumstanțele invocate de recurent se referă la alegeri locale și la cele parlamentare.

La fel, neîntemeiate sunt și argumentele recursului precum că neîncluderea partidelor ca concurenți electorali este o scăpare a legiuitorului decât o interdicție imperativă după cum greșit a interpretat Comisia Electorală Centrală, or, legiuitorul a diferențiat calitatea și subiecții concurenților electorali în diferite perioade electorale.

Referitor la argumentul recursului precum că instanța urmează să ia în considerație și opinia Curții Supreme de Justiție expusă într-o decizie pronunțată într-o cauză analoagică în această perioadă electorală, prin care a fost recunoscut dreptul încălcat partidelor politice din perspectiva participării în alegeri ca concurent electoral în susținerea candidatului său, acesta este neîntemeiat și care urmează a fi respins, or, decizia irevocabilă a Curții Supreme de Justiție la care se face referire în recurs (dosar nr. 3r-261/20) este improprie obiectului diferit judecării, deoarece prin decizia la care se face referire, s-a constatat cu certitudine că „Circulara CEC nr. 2796 din 15 septembrie 2020 este adresată „concurenților electorali, partidelor politice și persoanelor responsabile de finanțele concurenților electorali”, prin urmare partidele își pot revendica dreptul său în sensul art.17 Cod administrativ, în contencios administrativ”, ceea ce în prezenta speță nu s-a constatat. Deci, obiectul litigiului în examinare nu este similar cu cel invocat în decizia vizată.

Respectiv, Curtea de Apel Chișinău întemeiat a constatat că Partidul Liberal Democrat din Moldova, nu a revendicat încălcarea unui drept al său în sensul art. 17 în coroborare cu art. 39 alin. (2), 17 și 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, motiv pentru care încheierea din 8 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău este legală și întemeiată.

Colegiul invocă în speță și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că, pentru ca un reclamant să se poată declara victimă, acesta trebuie să prezinte dovezi plauzibile și convingătoare ale probabilității survenirii unei încălcări, la care ar fi supus personal, fiind insuficiente niște simple bănuieli sau conjuncturi [Senator Lines GmbH împotriva a cincisprezece state membre ale Uniunii Europene (cererea nr. 45572/00)]. Curtea a subliniat că în Convenție nu este prevăzută posibilitatea de a angaja o *actio popularis* în scopul interpretării drepturilor recunoscute în Convenție; aceasta nu autorizează nici persoanele particulare să se plîngă în legătură cu o dispoziție de drept intern doar pentru că aceștia consideră, fără să fi suportat în mod direct efectele, că dispoziția respectivă încalcă Convenția (Aksu împotriva Turciei, Burden împotriva Regatului Unit).

Or, prevederile legale precitate interzic *apriori* și *inter alia* înaintarea acțiunilor în contencios administrativ populare, adică *actio popularis*. Indiferent de felul acțiunii în contencios administrativ, inclusiv în cadrul acțiunii în obligare, reclamantul trebuie să revendice un drept subiectiv al său vătămat sub sancțiunea declarării acțiunii inadmisibile.

Luând în considerație cele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că argumentele invocate în recurs sunt neîntemeiate, fapt pentru care recursul urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de fond.

În conformitate cu art. 230, 243 alin. (1) lit. b), alin. (2) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide :

Se respinge recursul depus de Partidul Liberal Democrat din Moldova, reprezentat de avocatul Sergiu Arhiliuc.

Se menține încheierea din 8 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ, la contestația depusă de Partidul Liberal Democrat din Moldova împotriva Comisiei Electorale Centrale cu privire la constatarea faptului și obligarea emiterii actului administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh